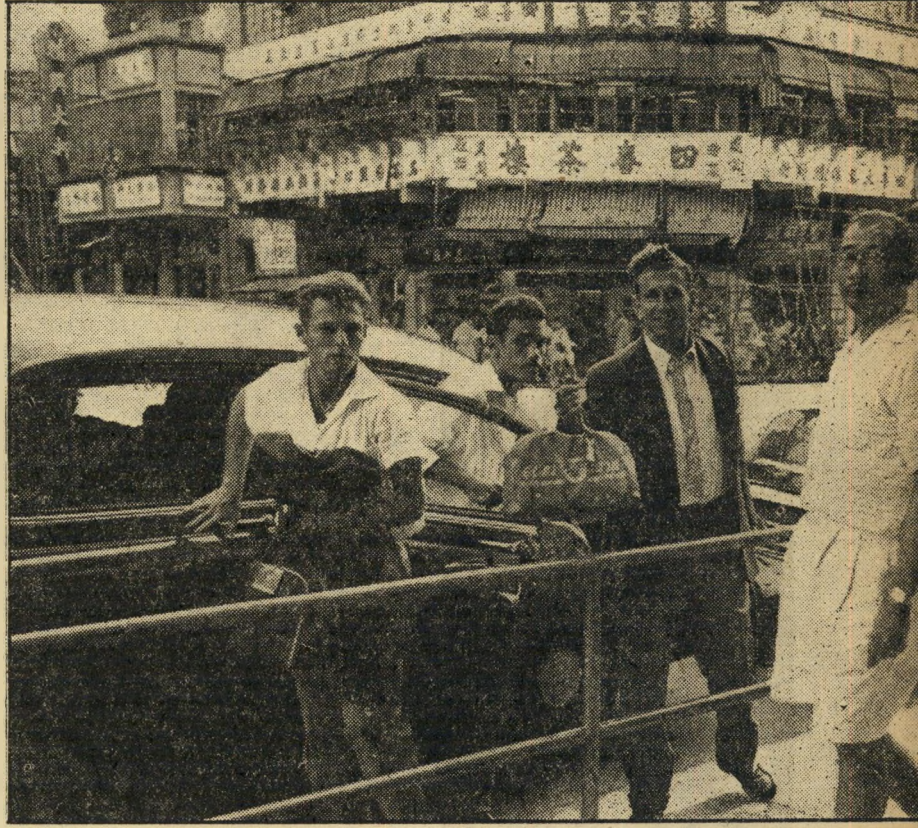

על ביקור הנבחרת בהונג קונג בברה סינית

הפנתר השחור. מיט בלה מרסיג, צעירה תל-אביבית שנישאה לאנגלי והגיעה עמו להונג קונג. כיום היא בעלת חנות בדים בעיר, יוצאת בחברת מליונרים וצמרת המשטרה המקומית היא בין אצבעותיה. היא צולמה כאן כשבאה למסיבת קבלת הפנים לכדורגלני ישראל.

כיים הכאים. שני עתונאים סינים בהונג קונג מקבלים את פני נבחרת הכדורגל הישראלית, היוצאת מכוניות הפאר שהסיעו אותה משדה התעופה למלון. בתמונה נראים חודרוב, רוזנבאום ורבינוביץ.

על חוף הים. זהו חוף הים של הונג קונג בו בילינו את מרבית זמננו.

הכנסת. הסביר לנו האב: "הם יהודים טובים, הם נימולו."

רצינו לראות את האשה. התברר שהיא היתה סינית טהורה. הם חיו בשנחאי וכשתפסו הקומורניסטים את השלטון רצו לעזוב. אולם גא הירי שו להם לקחת את הילדים עמם. לבסוף, כי שהותרה כבר יציאת הילדים, הפכה האם קומורניסטית טובה וסירבה לעזוב את המדינה. הם התגרשו והיא ויתרה על הילדים. "היא עוד תעשה הרבה אחרים, בסין זאת לא בעיה."

סינית יהודיה הציג בפני יהודי ממוצא גרמני: זאת אשתי. היא היתה נחמדה מאוד, שולטת באנגליה ובגרמניה. האיש גורש ב-1938 מגרמניה והוא לבשנחאי שם חיכה עד שיגרשו אותו ועכשיו הוא מחכה עד שיגרשו אותו מכאן ואז יחזור לגרמניה.

ישבנו עם יהודים חביבים אלה במסיבה כי קלוב היהודי. אכלנו מאכלים סיניים ושרנו מי שירי ציון. כולם התמוגגו מנחת: "הוי, ציון! אחת, ילידת רוסיה זקנה, שרה סולו באידיש: 'ישראלקל מיין קינד, קים צוריק ההיים'."

★ ★ ★

כשדושה מיליון תושבים חיים בהונג קונג, בערך. את מספרם המדויק לא ידעו אף פעם. 95 אחוז מהם הם סינים והשאר אי-רופאים ויהודים.

הרחובות תמיד הומים מאדם. תלבושות משור גות. שמלות הנשים פתוחות בצדדים עד לשור קיים, מבליטות את רגליהן הנאות של הסיניות הקטנות. אולם הצואר מכוסה כולו עלידי צור ארון גבוה. צניעות. רבות מהן מסתובבות בפני גאמות. זוהי תלבושת יומיומית של הסינית הממצעת.

כרזות רעשניות ממלאות את הרחובות, מלמעלה למטה ומימין לשמאל — זוהי סינית חדישה. ילדים מתרוצצים לאלפים. פספוסים כי אצבעוני. עגלות ילדים כמעט ולא רואים. הן אמהות מחזיקות אותם על הגב בתוך ילקוט בד. הילד ישן לו בנחת, כשראשו מיטלטל לי צדדים. עוברים ושבים נתקלים בראשו, ולו זה לא איכפת. הוא ממשיך לישון.

כמה זאטוטים נטפלים אלינו ברחוב, מציעים לצחצח את נעלינו. מאחר שאנחנו משאירים את הנעליים לצחצוח במלון, אין לנו צורך בשירות. הם אנחנו מראים להם שנעלינו מבריקות, אבל הם לא עוזבים אותנו. בני רבינוביץ' הגיינטי מסתכל פעם נוספת בנעלינו וממעט שהתעלף. נעלו השחורה הפכה לבנה. אני מתבונן בנעלי, גם הן נעשו פתאום לבנות. אנו כועסים ומי קללים ברוסית, אך אין אפשרות להופיע בצורה כזאת ברחוב. סוף סוף אנחנו מייצגים את המדינה. אנחנו נותנים להם לצחצח את נעלינו. התברר שהם עובדים בחבורה אחת, חלק מלכי לך את הנעליים וחלק מצחצח אותן.

(המשך בעמוד 17)

הצברית. מנה פולר (עזר) במסיבת הפרידה שנערכה בקלוב היהודי. ברקע משמאל בעלה האמריקאי.

תערוכת. זו אחת הידודות שלנו בחונג אביה של הנערה הוא אנגלי ואילו אמה סינית.

השער כדורים יבואו בו. כמובן, לא כדורי רגל. האדם במרכז הוא מיסטר כדורי המפורסם. לו שייכת קונג. הוא מחזיק בידיו דגל התאחדות הכדורגל הישראלית, שנתנו לו מתנה. לידו עומדים אנשי הקהילה.

בית הכנסת. פנים בית הכנסת בו הונג קונג, בשעת תפילת ראש השנה.

* ישראל בני, חזור הביתה.